

● ÚVODNÍK

Radost ze spásy

Když král David činí pokání, tak se modlí aby mu Hospodin vrátil veselí ze spásy Žalm 51,14: *Vrať mi veselí ze své spásy a upevni ve mně šlechetného ducha.* V kralickém překladu je výraz radost. Podobně mluví Ježíš, když říká, že se máme radovat z toho, že naše jména jsou zapsána v nebesích (Lk 10,20). Nedávno jsem si musel položit otázku, jak je tomu s mojí radostí. Je moje radost ze spásy opravdová? Stejná jako v době, kdy jsem uvěřil v Krista? Taková, že mám potřebu lidem kolem sebe říkat

o tom, že je Bůh miluje a že Kristus na kříži zaplatil za jejich hříchy? Nebo se to pro mne stalo něčím všedním? Něčím, co se stalo už dávno a příliš si na to nepamatuji? Jak je tomu s tebou? Raduješ se z toho, že tvoje jméno je zapsáno v nebesích (v Knize života), a nebo to bereš jako něco samozřejmého? Pro mne osobně je důležité si to připomínat. Účastí na Večeři Páně, čtením Písma, na modlitbách. Ale když jsem četl, jak se

David modlí, tak jsem si uvědomil, že také sám osobně potřebuji, aby Bůh obnovoval ve mně radost ze spásy. „Pane, obnov mi radost z mojí spásy! Pomoz mi, ať to zase mohu prožívat hluboko ve svém nitru tak, že to bude prozařovat na venek. Tak, aby to ovlivňovalo moje myšlení, moje mluvení i moje chování.“

Život někdy opravdu není jednoduchý. Pán Ježíš říká, že ve světě máme soužení, ale že se máme vzchopit, protože on přemohl svět. Někdy nastanou chvíle, kdy se potřebujeme se vzchopit. Potřebujeme pozdvihnout hlavu. Znovu si uvědomit, že ten, který je ve mně, přemohl a přemáhá svět. My ty verše známe, ale potřebujeme je žít. Potřebujeme je zakoušet ve svém životě. Znovu a znovu se vracet k tomu, co pro nás Kristus udělal. Připomínat si to, mluvit o tom a nenechat to navždy zapadnout kdesi v minulosti. Jeden

můj příbuzný byl před mnoha lety tradičně věřící člověk. My jsme pro něj byli něco jako fanatici a jasně nám řekl, že to, jak a čemu my věříme, on nesdílí. Jednou k nám přišel domů na návštěvu ve chvíli, kdy jsme měli doma domácí skupinku. Pozvali jsme ho, on souhlasil s tím, že tam zůstane jako host. Byli jsme mladí, nezkušení a nezralí křesťané. Bylo nám něco přes dvacet let, ale všichni jsme byli zapálení pro Boha. Na skupince jsme chválili Pána, modlili se za sebe, četli

z Božího slova a dělali podobné věci, které se na skupince dělají. On nás při tom sledoval kritickým pohledem a nic neříkal. Bylo evidentní, že se mu to nelíbí. Několik let po této návštěvě sám uvěřil v Pána Ježíše Krista. Vyprávěl nám, že když byl tenkrát přítomen na té skupince, tak byl kritický a nesouhlasil s námi, ale jasně věděl, že Bůh je tam přítomen. Lidé ve světě hledají skutečného Boha, i když o tom většinou ani nevědí. Pokud my, jako Boží lid, budeme zkrouše-

ní a nešťastní, pak o nás a o našeho Boha nebudou ostatní mít zájem. Bolesti a útrap mají nevěřící lidé dost ve svém vlastním životě. Proč by měli chodit někam, kde je to stejné? Pokud se ale setkají s radostí a pokojem, který převyšuje každé pomyšlení, pak je Bůh začne přitahovat. Bude to pro ně něco, s čím se zatím v tomto světě nesetkali. Nová realita. Něco, co není z tohoto světa. Náš problém je ale v tom, že si někdy hrajeme na to, že jsme radostní, že jsme spokojení. V našem nitru to je ale jinak. Někdy máme tendenci se přetvařovat. Víme, jak se tvářit a jak mít „charismatický úsměv“. Ale radost musí být opravdová. Jinak se to totiž pozná. Dobrá zpráva pro tebe i pro mne je to, že máme Boha, který činí i věci nemožné. On může udělat změnu. On chce udělat změnu. A my k němu můžeme přijít a volat, aby v nás obnovil radost z naší spásy!

Petr Kácha

● SLOUPEK

V poslední době častěji v médiích slýchám „moudro“ o chvále nudy – v tom smyslu, že když se nic moc neděje, máme být rádi a užívat si to, protože události s sebou přinášejí i těžkosti. Myslí ale, že to už nesedí – pokojná „nuda“ se nekoná. Nehledě na to, že svět je od pádu A+E v nepřetržitém konfliktu – střetu dobra a zla, dnes, po 70 letech relativního klidu, i v Evropě přitahuje. Protože jsem si jista, že jsem na straně Vítěze, nemusím se bát! Užívala jsem si tedy (ne jako nudu) kulturní událost v podobě Dnů dobrých zpráv, kde tou hlavní dobrou zprávou je, že Bůh lidi miluje a zve je k sobě.

Nanda

www.kspraha.cz

Dokonce i pastor nakonec připustil, že toto konkrétní kázání bylo příliš dlouhé.

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Plán akcí na rok 2015/2016	2
Co nového v Hostivaři	2
Čtyři teze k islámské imigraci	6
Tanec vzkříšení	7
Dopis od Pavla (Bukáčka)	8

Co nového v Hostivaři

V těchto dnech uplynul půlrok od založení regionu Hostivař. Pojďme nahlédnout, jak se daří naplňovat záměry, se kterými v listopadu zatím nejmladší společenství pražského sboru vzniklo.

Koncem roku jakoby doznívalo vzepětí, se kterým jsme do založení vstupovali: Slavnostní bohoslužba s hosty z místních sborů a farností, představení vánočního divadélka, při kterém pronajatý sál na Toulcově dvoře hučel jak úl a kdy se obrátili další lidé... to vše dávalo příslib naděje a rozletu. Také konec roku byl radostný. Na „výročním“ shromáždění byl ustanoven starším Václav Kordula, někteří z dlouhodobých hostů našich bohoslužeb mluví o Hostivaři jako o „svém“ společenství.

V novém kalendářním roce pokračuje a rozvíjí se skupinkový život. Zvláště oblíbená je mládežnická skupinka, kterou občas navštěvuje více než polovina „hostů“ mezi 12 a 23 roky. Přes velký rozptýl se „mládemu“ Pepovi za přispění ostatních daří připravovat program, který zaujme tak široké věkové spektrum včetně hostů. Od února jsme souběžně s mládeží rozbíhali „nizkoprahovou skupinku“, zaměřenou na rodiče, kteří vozí své ratolesti na mládež a neměli jiný program, a na hledající, případně nově obrácené. Probíráme zde základní témata, jako je víra v Boha, odpuštění, chození Duchem, Boží slovo. Hodně prostoru mají písně s kytarou a diskuse o tématech, která jsme nakousli, i modlitby za různá osobní přání. V prostředí důvěry a upřímnosti přichází odvaha otevírat i témata ne zcela vybojovaná a vyhojená.

Pokračují i skupinky, které vznikly před založením Hostivaře: „univerzální“ pod vedením Arnošta a Evy Kobylkových u Podra-

zilů, prorocká u Kordulů a chlapecká, kočující mezi Hostivaři a galerií Perla na Hradčanech. Každý měsíc se schází organizační tým, modlitební skupinka za Hostivař (u Hejniců) a staršovstvo.

Vedle pravidelných setkání jsme také vyrazili na „Hledání pokladů“, začátkem května chystáme třídní výjezd regionu na Českolipsko a postupně nabíháme na plný provoz, kdy máme nedělní bohoslužby po všechny zbylé neděle vyjma první v měsíci.

Nejsou však jen radostné zprávy: přestože na bohoslužby stále chodí několik hostů, nedaří se nám je vést k trvalému členství ve sboru. Někteří odešli, jiní se objevují nově. Dosud nemáme vedoucího práce s dětmi. Také většina z těch, kteří věnují dost času a úsilí práci v regionu, prochází různými tlaky a třebením – každý tam, kde je nejzranitelnější: u někoho je tlak na čas, jinde na oblast financí nebo na zdraví, případně na čistotu a svatost (ať už prostřednictvím počítače nebo mluvení). Po založení regionu, kterým se nám splnil velký a lákavý cíl, se jakoby dostavila únava nebo ochabnutí pomyslného tahu na bránu. Přesto věříme, že stojí za to hledět dopředu a nahoru. Pán nám to připomenul i během nedávného odpoledne modliteb a chval, kdy – jak věřím – se podařilo pohnout starou „dekou“, ležící nad Hostivaři: máme větší svobodu, ustoupila úzkost a sevření, které tady předtím byly čitelné. Chystáme se tuto milost zhodnotit při misijní práci ať už v ulicích, nebo mezi blízkými a v prohlubování vzájemných vztahů.

V každém případě pokračuje zápas o Hostivař. Na rozdíl od podzimu teď už více a více vedený vlastními zdroji, přesto nezmenšený. Také proto jsme vděční za všechny přímlyce, kterým bych chtěl poděkovat. Velký dík za ochranu a žehnání patří především našemu Pánu, který dává správný základ, hloubku i výšku.

Pepík Hejnic

Modlitební témata ✱

Modlitební témata na květen

• **Ve sboru pravidelně probíhá biblická škola pro budoucí vedoucí.** Závěrečný výjezd letošního ročníku bude 15.–16. 5. Modleme se za nové mladé služebníky a jejich povolání do služby pro Boží království a za konkrétní prorocká slova pro ně na výjezdu.

• V květnu (28. 5. – 1. 6.) proběhne další sborový **krátkodobý misijní výjezd**, tentokrát pod vedením Jirky Bukovského do Bosny. Jedná se o výjezd florbalového mužstva, které má podpořit místní křesťanský florbalový tým. Modleme se za duchovní přínos pro Bosnu a ochranu celého týmu.

• **Kroužky na Palmovce**

Loňská iniciativa udělat něco pro komunitu na Palmovce měla pomalý rozjezd: Vznikl jen jeden z pěti připravených kroužků a proběhlo několik workshopů. Koncem května a počátkem června budeme propagovat nový školní rok.

Modleme se:

- aby se nabídka dostala ke správným lidem (aby propagace byla úspěšná)
- aby vzniklo všech pět nabízených kroužků
- aby se do zvaní na kroužky ve větší míře zapojili členové sboru – za jejich inspiraci a vedení Duchem svatým

Vyhodnocení témat za minulý měsíc

• **Dny Dobrých Zpráv v době psaní tohoto článku právě probíhají.** Účast i reakce účastníků jsou minimálně na úrovni očekávání. Dlouhodobější ovoce teprve uvidíme.

• **Ohledně misionářů se situace z krátkodobého pohledu vyhodnocuje obtížně.** Modlitby za ně by měly určitě pokračovat.

• **V situaci Izraele se neděje nic mimořádného.** Zneklidňující je rozhodnutí Ruska zrušit embargo na dodávku raket do Íránu.

Plán akcí na rok 2015/2016

Na výjezdu vedení sboru jsme se věnovali plánu akcí na rok 2015/2016. Předběžně jsme viděli jako podstatné sborové následující aktivity. Samozřejmě jsou další dobré aktivity, které jsou hodné doporučení, ale tyto dále vyjmenované považujeme za sborové klíčové akce, ve kterých se chceme všichni zapojit.

■ Na podzim bychom rádi udělali opět společnou sborovou **Alfu**. Kromě ní zkusí ještě udělat regionální Alfu region Jih.

■ **Chválicí stráž 42 hodin** bude 30. 10. – 1. 11. 2015

■ **Kurz o výchově dětí** i pro matky ze Sannimu a účastníky ze sekulárního prostředí bude na podzim. Organizován bude pětítýdenní a dopolední. Na podzim také proběhne desetítýdenní kurz o výchově teenagerů.

■ **Sborový půst 21 dnů** bude v lednu 2016. Začátek 4. 1. 2016 a konec 24. 1. 2016

■ **Základy** od počátku ledna.

■ **DDZ** bychom opět rádi zopakovali na jaře 2016. Vyhodnotíme ještě podle výsledků letošních DDZ.

■ **Modlitební stráž 24/7** bude opět před Velikonocemi.

■ V květnu nebo červnu (v závislosti na shromáždění KS ČR) uděláme **sborový společný víkend**, který nahradí květnové shromáždění služebníků a jedno sborové shromáždění.

Prosíme celý sbor o zapojení a o modlitby za Boží požehnání a vedení při přípravě a průběhu jednotlivých akcí.

Za vedení sboru Lubomír Ondráček

Nový starší regionu Západ

Byl jsem požádán, abych se coby nový starší z regionu Západ představil. Udělám to rád. Vždycky když se ohlédnou za svým dosavadním životem, plní mě vděčnost Bohu za jeho nesmírnou milost. Jedním z mých nejoblíbenějších veršů a neoficiálním mottem je 1K 15,10.

Pocházím z Kutné Hory. Moje rodina má dlouhé křesťanské kořeny. Nakolik vím, tak Pána Ježíše milovali nejen rodiče a prarodiče, ale i praprarodiče. Od malička jsem tedy slyšel o Bohu a mohl kolem sebe vidět upřímnou víru. Osobní vydání se Ježíši jsem prožil asi v jedenácti po satelitem přenášené evangelizaci s Billy Grahamem. Po skončení shromáždění jsem pozoroval lidi, jak balí aparaturu, a cítil, že mají něco, co mi chybí. Doma jsem pak šel za mamkou, modlili jsme se, vyznával jsem hříchy a přijal Ježíše. Když mi bylo asi patnáct, cítil jsem, že můj život s Bohem je tak nějak naplň. Viděl jsem, že neprožívám ty věci, o kterých vypráví ostatní lidé ve sboru, a že mi chybí jistota spasení. Po možná ročním čase hledání a modliteb se věci usadily a od té doby běžím s Ježíšem.

Ke konci gymplu jsem se hodně rozmýšlel, kam jít studovat. Nejvíce mě táhla teologie a filosofie, ale také jsem se jich docela bál. Od Pána jsem k tomu nedostal žádný konkrétní pokyn, jen ujištění, že bude se mnou. Pustil jsem se tedy do studia teologie a filosofie na Husitské teologické fakultě a humanitního základu a později kulturní antropologie na Fakultě humanitních studií. Zpětně vidím, že jsem tak dostal skutečně obrovský dar. Mohl jsem nově objevovat Bibli a svět kolem ní, trávit čas ve světě velkých myšlenek, prát se s nimi a snažit se v nich vyznat. Později se přidaly ještě studijní pobyty v Anglii a Německu. V současné době se věnuji doktorátu na 1. list Korintským a pomalu vidím, že dosavadní studium přináší užitek. Kromě kázání mám možnost svoje vzdělání používat i v rámci různých kurzů pro církve a jako učitel na Evangelikálním teologickém semináři.

Během svých studií jsem také dospěl k dvěma objevům, které řadím mezi největší objevy svého života. Tím prvním bylo objevování modlitby. Od malička jsem kolem sebe viděl lidi, kteří se modlí, a také se sám nějak modlil. Skutečným mezníkem se ale stal až mládežnický pobyt v létě rok před maturitou. Bůh nás tam tehdy navštívil. Lidé se obraceli a byli křtěni v Duchu. Bůh promlouval, uzdravoval, mocně se dotýkal lidských životů. Po návratu jsme se až do konce prázdnin v pár lidech scházeli každý den a dvě tři hodinky se modlili. Modlit se sám hodinu denně bylo najednou normální. Když jsem přišel na vysokou do Prahy, začal

jsem objevovat modlitbu jako čas před Boží tváří, kdy je možné vylévat srdce i mlčet, naslouchat a prostě být s Ním.

Za druhý zásadní objev považuji setkání s Boží milostí. Měl jsem za sebou už notný kus křesťanského života, modlil jsem se hodinu denně, postil každý týden, studoval Písmo a upřímně Pánu sloužil. Byly ale věci, se kterými jsem nedokázal pohnout. Týkaly se charakteru, opakovaných „drobných“ hříchů i neschopnosti sdílet evangelium. Začal jsem pochybovat, jestli se vůbec mohu považovat za křesťana, když opakovaně selhávám. Vzal jsem si na tři dny volno, abych si odpočinul a srovnal věci před Bohem. Tehdy na modlitební procházce jsem Boha znovu poprosil o přijetí a tehdy mi nově zazářila Boží milost: Nemusím vůbec

nic! I kdybych byl do konce života jen horší a horší, můj život patří Jemu. Jsem spasený pro Jeho spravedlnost a věrnost, ne pro tu svoji. Nemusím vůbec nic, a proto chci běžet ze všech sil!

Určitě bych mohl vyprávět i spoustu dalších momentů ze svého života a Božího směřování ve službě, myslím ale, že jako krátké osobní představení to takhle postačí. Do našeho sboru jsem přišel před zhruba dvěma lety, i když s mnoha lidmi jsem se znal a na mnoha akcích objevoval už před tím. Cítím, že mám osobně velmi blízko ke sborovým hodnotám – neustálé modlitbě, životu z Božího slova, štědrému dávání a věrnému následování. Postupně jsem se zapojil na regionu Západ, kde jsem našel svůj duchovní domov. Raduji se tu z víry lidí kolem mě a těším se, že i já budu moci posloužit tím, co jsem od Pána přijal.

Jirka Bukovský

Sedmý ročník DDZ je za námi

V dubnu proběhl sedmý ročník Dnů dobrých zpráv. Já jsem si to moc užila! Tolik mě povzbudilo, že mezi křesťany jsou tak skvělí umělci – obdarovaní lidé, kreativní a pilní a ochotní se o radost ze své tvorby podělit! Festival zahájil v pondělí Martin Žák, a byla to „bomba“! Vtipné, akční, dojemné, nápadité představení. Osobní zpověď bráchy, kterému Bůh zachránil pozemský život a on Ho potom hledal, dokud Ho nenašel. A od té doby dává tuhle zprávu dál tak, jak to nejlépe, jako herec umí. Potom jsem byla ve středu na divadle Kairos II. – jsou snad stále lepší a lepší! Role v představení Hotel mezi dvěma světy se všem podařilo ztvárnit skvěle: excelentní Zdena Brázdilová, jako uklízečka Marie, protivně zabeđený pre-

zident v podání Jirky Bešty, životem překypující, nadšená Valerie – Andrea Jeřábková, Vlád'a Vácha, coby podvodný věstec a Adam Petráček v roli nafoukaného sebestředného hejska, kterého změní až láska. Doktorku S. čeká také radikální proměna, kterou výborně hraje Veronika Beštová. Z KS Praha byl i další host, Jan Sklenička, violončelista. Opravdu netradičním způsobem hraní a veselým přístupem k vážné hudbě si zasloužil dvojí vytleskání nadšeným publikem. Jako poslední jsem shlédla a poslechla Jindru Černohorského se skupinou. Přes dvě hodiny nám nadšeně a neúnavně hráli opravdu napříč žánry písně od začátku Jindrovky tvorby včetně písně, která měla premiéru, protože vznikla den před koncertem. Výborné svědectví o životě

s radostmi i strastmi muže, který následuje Ježíše. Já jsem stihla jenom čtyři dny festivalu, ale Bůh byl na každém z nich, a tak nejen my, ale i naši přátelé, které jsme pozvali, měli z takového setkání užitek! Podrobnější zprávy o DDZ přinese červnové číslo SD. Napište, jak jste festival prožívali vy a vaši přátelé!

Nanda

Rozhovor s Josefou Potfajovou

Provozuješ galerii Perla, ale také sama tvoříš. Jak dlouho se uměním zabýváš a co všechno vytváříš, s jakými technikami pracuješ?

Malování zabíralo spolu s cvičením baletu skoro všechno čas, který si pamatuji z dětství. Obojí mne hodně bavilo. Tatínka jsem měla zaměstnaného až v Bratislavě, takže jsme se vidali jen o víkendech a to ne o každém... Měl vždy velkou radost, když přijel a našel moje obrázky. I když mi připadaly jednoduché, on byl nadšený a to asi ve mně budilo chuť a radost stále něco produkovat. Učil mne, že každý zážitek z procházky v přírodě, nebo jiný, si mám namalovat, protože všechno, co prožívám, je vzácné. Tak jsem to dělala. Každá cesta ven se tak stala cestou objevování, a poté zaznamenávání objeveného detailu, výřezu krajiny, či zážitku z celkové atmosféry výletů a vztahů během nich.

Později jsem si takto zaznamenávala zážitky po přečtení knih, jako ilustrace.

Měla jsem také štěstí, že naši měli přátele snad samé umělce, ke kterým měli úctu a obdiv a mohla jsem často vidět jejich práce a slyšet, jak o nich mluví. Jedna z nejlepších přátel byla malířka atlasů květin, paní J. Kaplická, které jsem mohla téměř nahlížet pod ruku. Každý týden měla namalovanou novou květinu naprosto realisticky nejjemnějšími štetecčky a to mne nenechalo v klidu. Takže jsem se asi ve 12 letech rozhodla, že to budu dělat jako ona. Postupně jsem přešla ke stejným vodovým barvám a jemným štetecům... To mne drželo mnoho let, jen jsem nemalovala výhradně květiny, ale i ptáky, motýly, lastury a podobně.

Proč se umělecky vyjadřuješ?

Pamatuji se, že jsem asi ve 14-ti malovala zátiší olejem, protože mne zrovna uchváti-

li vlámští malíři na nějaké výstavě a snažila jsem se to dělat také tak realisticky do posledního světylka na rozkrojeném citrону...

Byl to čas neustálého pozorování předlohy, kterou jsem si postavila a obdivu krásně stvořených plodů, že jsem si musela poprvé v životě pojmenovat, co u toho prožívám a vyjádřila jsem to jako „Boží přítomnost“. To mne samotnou nějak zarazilo a dalo mi to jakoby zakusit vůni nádhery možnosti spolupráce s Bohem, o kterém mi tatínek jen řekl, že JE.

Tato zkušenost mi byla takovým určujícím bodem na žebříčku hodnot a vůni, za kterou jsem šla a hledala a nakonec se setkala s Bohem už nerozlučitelně ☺.

Co je to umění?

Na otázku: Co je to umění – nemohu přesně odpovědět, protože přesné definice nechávám na Bohu a jeho moudrosti. Mohu jen odhadnout podle toho, jak popisuje věci, že na začátku musí být určitě postoj pokorného srdce obdivovatele nádhery Jeho stvoření – jako předlohy a podkladu, ze kterého se vychází a pokladu, ze kterého se čerpá. Já znám jen to, čím jsem byla sama vedena, učena, a to mohu sdílet nebo předávat. Tatínek, který učil na vysoké umělecké, říkával: 90% času z toho, co je potřeba ke kvalitnímu zpodobení, nebo zachycení toho, co chceme zaznamenat, je dívání se, a to ostatní je talent a řemeslná píle. Nemám, co bych k tomu přidala. Určitě vytrvalost, kterou když zvládne, může to dopadnout dobře ☺.

Pro mne osobně – protože k malování se dostanu vzhledem k různým okolnostem ne úplně často – je vytvoření složitějšího obrazu většinou zápas o život vize – většinou projde hrotem a někdy vzkrášením...

Co se týče vyjádření té nádherné předlohy, kterou v Duchu vidím, zaznamenávám ji nedokonalými pohyby ruky, volbou barev, mícháním tónů atd. Navíc, když dá Pán nějaký obraz z Nebe, jakoby nebyly na Zemi adekvátní barvy a prostředky k zachycení těch nebeských. Takže je to vždy jen slabý odvar toho, co člověk někdy smí vnitřně zahlédnout – a to jen na chvíli ☺! Ale faktem je, že se smíme při tvoření barvami, nebo čímkoli jiným, nechat vést Duchem podle pokoje a radosti, jako když plujeme v řece. Záleží na napojení se na Jeho vedení.

Kde je možné se s tvou tvorbou setkat?

Já osobně jsem prožila velkou potřebu si jasně pojmenovat, že se odděluji ve svém tvoření od „Budování pomníku vlastnímu jménu“ – úplně razantně, a překročit tak pomyslnou čáru, za kterou se i v této oblasti vydávám cele, mohu jen jako nástroj Pánu.

Prožila jsem pak, že On touží mít místo – oddělené, kde bude On vystavován. To znamená, že chce, aby bylo i výtvarně vyjadřováno hnutí, vanutí, krása, hlubiny i charakter JEHO SRDCE.

Na základě toho vlastně vznikla Galerie Perla. Místo pro Něj zabrané a postupem času i více oddávané a rozpoznávané, jako místo uctívání Pána a to i skrze obrazy a tvorbu podle JEMNÉHO VEDENÍ JEHO DUCHA.

Nad čímž jsem byla ve své naprosté maličkosti a nehodnosti povolána ke správcovství a bdění nad ochranou tohoto místa k udržení jemného tónu, ke kterému PÁN a ZAOPATRITEL LEPI ANDĚLA BEZPEČÍ.

Zažila jsem tady i mnohé krize a vychladnutí odvahy v pokračování, i obraz vlastní nedokonalosti při opečování této vize. Ale Pán je dobrý a poslal mi na pomoc bratry a sestry praktické i prorocké ☺. Velké díky manželovi, Petrovi, který celou galerii opravil a vyrobil nádherné a úsporné osvětlení, které často zpřístupňuje prostor oku kolemjdoucích, i bez možnosti či nutnosti otevření a hlídání.

Co se týká mne, když jsem v 18-ti uvěřila a vstoupila do Církve, myslela jsem léta, že tvoření je časový nadstandard a že pro Pána je důležitější, abychom se zaměřili na vztahy a přivádění lidí k Němu a do Církve. Takže jsem se toho svého „nejlepšího“ vzdala v domnění, že dělám Bohu radost, ale ne, že bych jí moc měla, nebo že by více lidí uvěřilo.

Měla jsem radost z dělání „výtvarek“ a Bibli zábavně s dětmi ve škole.

Asi po 20 letech v Církvi mě Pán dal takové silné volání i pozvání do Domu modlitby, kde jsem dostala úžasnou svobodu do všeho, co jsem měla na srdci Pánu vyjadřovat! Chválou, pohybem a později i výtvarně. Nejen svobodu, ale spíš naléhavé volání v Duchu jako potřebu vyzdobení Stánku, jako reakci na Jeho úžasnou přítomnost a znamenání toho, co nám tam účastným přecházelo aktuálně srdcem.

Dostávala jsem před oči návrhy, co má na stěnách toho místa, kde se setkáváme, být vyobrazeno pro určitý čas, ale hlavně jako vyjádření chvály. Pokoušela jsem se to zachytit a vyjádřit různými technikami, které v té době byly pro mne a domácnost s dětmi dostupné a realizovatelné. Například látkové koláže, které se mohly stočit a lehce někam přinést i ve velké velikosti. Zlatou a stříbrnou nahrazovala tapeta.

Pak se uskutečnilo ve sboru KS požehnavání ke vstupování do kreativity a věděla jsem, že se rodí něco nového v naší generaci ohledně výzdoby modlitebních prostorů.

Prožila jsem do toho volání a oddělila jsem se k tomu. Dostala jsem zase odvahu malovat a bylo potřeba větších rozměrů, kvůli viditelnosti. Velmi mě pomohl a nastartoval příklad mé maminky malířky, i když v té době už nežijící, která začínala jako malířka kulís v Národním divadle, kde metr nebyla žádná míra. Také její techniku malování akrylem jsem si osvojila jako pohodovou k vyjadřování, barevně pestrou a trvanlivou.

Dělám tedy výzdoby Davidových stánků, modlitebních místností. Kdybych však nedostala prostor a pozvání..., kdyby tento prostor svobody vyjadřování prorockému duchu nebyl vybojován sourozenci, nikdy bych nic takového nemohla podniknout. Myslím, že kdybych nechválila tancem, neměla bych odvahu.

Chci tímto poděkovat nesmírně Hoblíkovým za pozvání ke spolupráci, Ujčíkovým za modlitby a podporu v Perle, Radce Novotné za přijetí v Ihopu, Lubošovi Ondráčkovi a Petru Káchovi za prostor, svobodu a důvěru, mým kamarádkám Ivě Kostrbové a Janě Novákové za lásku a pomoc!!!

Chci poděkovat celé mé rodině, že mne nechává dělat co mám na srdci a snáší dobré i zlé časy!!! Víím, že tvoření je dnes věcí spolupráce a JEDNOTY BOŽÍHO TĚLA NA ZEMI.

Galerie má 7. léto odpočínutí od veřejných výstav, mám tam vystaveny obrazy podle toho, co vnímám jako aktuální, slouží svým nápisem a obrazy (i když většinou za zamčenými skleněnými dveřmi), jako místo k zamyšlení nad časem i tím, co pro nás Pán udělal. Vnímám to nyní hlavně jako místo modlitby.

Rozhovor s Benem Drápalem

Studuješ uměleckou školu. Jaká výtvarná technika tě nejvíc těší?

Z výtvarných technik mě nejvíc baví kombinace akrylové malby a použití strukturovacích gelů, něco ve smyslu kombinace expresivní abstrakce a informelu ☺.

Čím vším se v umění zabýváš?

Záleží čemu se říká umění, to co za umění považuje dnešní moderní teoretik, by normální člověk často říkal spíše hanlivě než se slovy úcty a obdivu, nicméně abych odpověděl na otázku: z toho, co se běžně za umění považuje, se věnuji hudbě a malbě, s tím že občas zabrousím do grafiky a tvorby motivacních plakátů, jež jsou k vidění na www.motivacnidesign.cz, a samozřejmě klasické kresbě.

Proč tvoříš?

Zajímavá otázka. Abych odpověděl jako správný křesťan: ke slávě Boží. A abych od-

každý náš život uměleckým dílem. Bůh je konec konců umělec, ne?

Kde můžeme tvá díla vidět? Slyšet?

No, už jsem na sebe všechno prozradil, vlastním youtube kanál s mým celým jménem a když si pustíte novější z mých písní, uvidíte i moje obrazy, které dávám do videí. Jinak je možno moje malby vidět na stránkách mého táty, na www.motivacnidesign.cz pod mým jménem, v galerii Hanky Pinknerové v Brně a u mě doma. ☺

Já jsem ta cesta

pověděl upřímně, protože Bůh udělal moje srdce a postoje v něm tak, že mě to baví a že to považuji za něco přínosného, ať už jsou to přímo moje chvály, které tak nějak s Lukášem a ostatními, co hrají na ty nástroje, na které já neumím, kuchtím u mě v pokoji a následně nahrávám na youtube (jsem hrdým nositelem kanálu s mým jménem). Baví mě tak nějak vracet Bohu co mi dal a vnímat to, na co budu mít až za nějakou dobu, například některý post-hardcore a metal, skrze který poznávám Boží sílu a indie a akustický blues, a jazz, jenž je pro mě zjevením jeho krásy. Jen se do něj chci víc zamilovat.

Co je to umění?

Až tak? ☺ páni, já myslel, že mi filosofie už skončila, nikdy jsem ale nepřišel na nějakou definici, co by se vešla do jedné věty. Prostě asi to, co za umění já sám považuji, je to konec konců subjektivní věc. Ale myslím že umění má reflektovat život ať už v přirozenosti, nebo nadpřirozenosti, a proto je vlastně

Čtyři teze k islámské imigraci

18. března t. r. se v Charitasu (sídle KDU-ČSL na pražském Karlově náměstí) konala konference o islámské imigraci. Nebudu referovat o všech příspěvcích, byť byly vesměs velmi kvalitní, a zastavím se u snad nejzásadnějšího: Poslanec Evropského parlamentu Pavel Svoboda přednesl čtyři teze, jimiž by se měla Evropa ve vztahu k islámské imigraci řídit.

Teze vycházejí z přesvědčení, že náš vztah k muslimským imigrantům by neměl být primárně konfrontační. Naším cílem není a nemůže být postavení islámu jako takového mimo zákon, a rovněž by nebylo správné muslimy jakkoli otevřeně či skrytě šikanovat. Na druhé straně jsme svědky častého ustupování radikálním muslimům. Zpravidla se tak neděje v legislativě, i když takové pokusy už zde také byly, ale v praktické „všední“ politice. První Svobodova teze zní:

Pokočné soužití s muslimy v Evropě nesmí znamenat islamizaci Evropy, protože to by znamenalo konec evropských hodnot.

Nyní se sluší říci, co to ty evropské hodnoty jsou. Toto sousloví se sice objevuje velmi často, ne vždy však ten, kdo je používá, vysvětlí, co tím vlastně míní. Pokusím se je alespoň stručně uvést:

Jde o základní svobody – svobodu slova, svobodu shromažďování, svobodu vyznání a možnost praktikovat své náboženství, pokud neodporuje zákonům dané země, dále o ochranu soukromého vlastnictví a především právní stát. Ten předpokládá soudy nezávislé na legislativě a exekutivě a možnost odvolání k vyšší instanci. A konečně zmíním ještě rovnost před zákonem i rovnost v občanském životě.

(O evropských hodnotách by toho bylo možno napsat ještě mnohem více, soudím však, že pro účely tohoto článku výše uvedené stačí.)

Islamizace Evropy by znamenala znerovnoprávnění žen a „jinověrců“ a praktickou ztrátu svobody slova. Pokočné soužití s muslimy je možné jedině tehdy, nebudou-li tyto základní evropské hodnoty zpochybňovat a usilovat o jejich relativizaci nebo přímo odstranění.

Druhou Svobodovu tezi považuji za snad nejdůležitější: **Hlavní příčinou plíživé islamizace není úsilí muslimů, ale slabost Evropanů při obhajobě evropských hodnot.** Tuto tezi považuji za významnou zejména proto, že je nepřímým apelem na každého z nás. Neříká, co mají dělat ti druzí, ale obrací se do vlastních řad.

Pokud někde v Evropě vznikají zóny, kde se uplatňuje právo šaría, pokud je možné, aby ve Velké Británii byly znásilňovány stovky dívek, pokud je možné, aby muslimové nutili své dcery vzít si toho, koho jim vyberou rodiče, pokud se praktikuje ženská obřízka (kterou, podotýkám, Korán nevyžaduje), pak to není dáno tím, že by se změnila legislativa, která by všechny tyto neblahé jevy umožnila. Nicméně tyto jevy se dějí, a když někdy i velmi otřesné skutečnosti vyplavou na povrch, jako se stalo v posledním půlroce

Pokočné soužití s muslimy v Evropě nesmí znamenat islamizaci Evropy, protože to by znamenalo konec evropských hodnot.

v několika případech ve Velké Británii, pak se ukáže, že to bylo umožněno zbabělostí policistů, sociálních pracovníků a často i volených představitelů městských či obecních rad. Ti všichni se po odhalení přiznávali, že o věci sice věděli, ale měli strach proti muslimům zakročit, protože se báli nařčení z rasismu. Na přístupu našeho ministerstva vnitra oceňuji, že tento vývoj v zemích se silnou islámskou menšinou sleduje, a hledá cesty jak se vyvarovat chyb, kterých se dopustily vlády zemí, v nichž k těmto jevům dochází. Občas sice zaznívají hlasy, že se u nás těmito záležitostmi zabývat nemusíme, protože počet muslimů v České republice je zanedbatelný. Na postoji ministerstva vnitra je ale chvályhodné právě to, že chce být na možné problémy připraveno včas, a ne je řešit, až bude pozdě.

Druhou Svobodovu tezi považuji za nejdůležitější, nejkontroverznější ale bude patrně teze třetí: **Kdo nechce respektovat evropské hodnoty (zejména právní řád postavený na lidských právech) a evropskou kulturu, ať jde žít někam jina.**

Uvědomuji si, že tato teze je velmi problematická v zemích, kde žijí muslimové druhé a třetí generace. Jak už bylo mnohokrát konstatováno, muslimové druhé a zejména třetí generace zastávají radikální či vyloženě zločinné postoje mnohem častěji než ti muslimové, kteří se před mnoha lety přistěhovali do Evropy za prací a našli v ní nový domov. Nedokážu si představit, jak by bylo možno deportovat všechny radikální muslimy třeba z Francie či Velké Británie.

Nicméně muslimové mají stejná práva jako my – mají volnost pohybu a tedy i emigrace, a tato třetí teze vlastně říká: Na evropských hodnotách budeme trvat; je zde určitý základ, který je mimo veškerou diskusi. Můžeme diskutovat o různých aspektech náboženského soužití, nebudeme ale diskutovat kupříkladu o tom, zda by nebylo lepší, aby svědectví ženy mělo pouze třetinovou hodnotu ve srovnání se svědectvím muže. A budeme trvat na praktické platnosti těchto hodnot i v těch částech našich zemí či měst, kde mají muslimové většinu. Pokud se jim to nelíbí, nechť využijí článků 13 a 14 Všeobecné deklarace lidských práv, které jim dávají právo opustit svou zemi a hledat útočiště v jiné.

Konečně čtvrtá teze zní: **Sebevědomá Evropa by měla vyžadovat, aby i v muslimských zemích byla respektována svoboda náboženství.**

Opět si položíme otázku, co to může znamenat prakticky? Evropské armády nemožnou třeba vtrhnout do Jemenu a prosazovat tam rovnoprávnost mužů a žen. Mnohé muslimské země jsou ale příjemci nejrůznějších podob evropské pomoci, ať už finanční nebo odborné. Je zcela namístě podmínit pokračování této pomoci ochranou náboženských menšin v dané zemi – a mám na mysli ochranu skutečnou, nikoli pouze verbální. To není žádný kulturní ani jiný imperialismus – to je vlastně služba těmto zemím.

Uvidíme, jaký bude osud Svobodových tezí. Oceňuji ale, že KDU-ČSL se těmito otázkami jako vládní strana odpovědně zabývá. Zatím se ke mně nedoneslo, že by tyto otázky promýšlely i další dvě vládní strany, byť je jejich odpovědnost vzhledem k lepšímu volebnímu výsledku vyšší. Pavel Svoboda ale tyto teze nepředkládá proto, aby se staly příčinou koaličních sporů – jestli něco přímo volá po nadstraničím projednávání, pak je to právě tato problematika, kterou se budou muset zabývat ještě mnohé budoucí vlády.

Dan Drápal, 19. března 2015

Modlitební stráž 24/7

Modlitební stráž 24/7, jejíž formát už v našem sboru znáte, tentokrát proběhne ve spolupráci s ostatními pražskými sbory. Můžete proto pozvat své přátele, kteří se chtějí k této modlitební aktivitě v Praze přidat. Začneme společným shromážděním chval **24. 5. v 18:00** a chvalami také zakončíme **31. 5. od 18:00**. Žehnáme vám, ať prožijete proměňující setkání s nebeským Otcem.

Za přípravný tým Mirek Hoblík

Tanec vzkříšení

Myšlenka tance vzkříšení vznikla v jednom sboru v Budapešti, choreografem bude asi někdo z místních. Tancoval se už na mnoha místech celého světa. Existuje mnoho videí, na kterých člověk může vidět lidi různých národností tancující stále stejný tanec. Je to úžasné!

Už v minulých letech jsem se na organizování tance trochu podílela, navíc se tanci v církvi už věnuji spoustu let, tak mě to asi napadlo. Za organizací celé akce stála Maria Eriksson ze Švédska a několik lidí z Prahy (za KS Dita Frantíková).

Bylo to super! Bůh nám požehnal krásným počasím a mnoha lidmi, kteří nás sledovali, fotili, natáčeli, přidali se... Bylo super, že na třech frekventovaných místech v Praze mohlo zaznít jasné evangelium ve dvou jazycích. Chvála Bohu!

Někteří lidé se mi omlouvali, že se tance nemohou zúčastnit, a ptali se, proč musí být tanec právě v tento den. A kdy jindy můžeme slavit vzkříšení Ježíše Krista, než právě v den, kdy si ho připomínají lidé na celém světě? Věřím, že lidé jsou v tomto období otevřenější slyšení evangelia, přemýšlí nad tím, co se stalo a co se vlastně připomíná. Cílem je tedy lidem ukázat živého Ježíše Krista skrze živý a energický tanec.

Každý trénink mě moc bavil! Tentokrát se mi do učení tance podařilo zapojit a další mladé lidi (Anežka, Bohda, Sára a další) a věřím, že i oni si to užili. Bylo fajn, že kaž-

dá zkouška byla jiná, jiní lidé, jiná atmosféra. Co bylo vždycky, tak to bylo vedro a vždycky jsme museli pořádně větrat ☺. Já osobně jsem se mohla seznámit s dalšími lidmi od nás ze sboru, ale i ze sborů jiných, kteří se také zapojili, což bylo moc fajn. Doufám, že si zkoušky užili i oni.

Celkem tancovalo asi 210 lidí, z toho bych řekla kolem 80 z našeho sboru (hrubý odhad). Kromě z Prahy se účastnili lidé ze Švédska, Brna, Znojma i nějaký ten Slovák. To, co bylo pro mě osobně velmi povzbudivé, bylo zapojení lidí různých generací. Velmi mě povzbudili tancující malé děti, ale i starší lidé z různých sborů. Myslím, že v tom-

hle měla akce velký přesah – spojení generací, sborů, měst, států. To je moc důležité!

Organizování je poměrně náročné, ale stálo to za to! Myslím, že je to skvělý prostředek, kterým můžeme lidem okolo ukázat na živou církev, která miluje živého Boha!

Betty Šejbová

Foto Petr Homolka

Tančila jsem

Jak mnozí z Vás víte, letos se už třetím rokem o Velikonocích v Praze uskutečnil celosvětově vyhlášený tanec vzkříšení.

Když jsem se dozvěděla, že se tato výborná evangelizační akce plánuje, hned jsem zatoužila být její součástí. Proto jsem s radostí přijala nabídku, abych vedla čtvrtěční zkoušky.

Potěšilo mě, že se zkoušek účastnilo mnoho lidí různého věku, od písklat po pamětníky z různých denominací, a to jak tanečních profiků, tak i úplných nováčků. Všichni byli sto se to naučit. Někteří za jednu zkoušku, někteří jich potřebovali více, ale rozhodně to nakonec stálo za to!

V sobotu 4. 4. byla naplánována generální zkouška na Letné. Pán Bůh nám požehnal pěkným počasím, schopnými zvukaři, nosiči, organizátory, překladateli a v neposlední řadě také skupinou čtyřiceti milých Švédů, kteří přijeli z dalekých krajů rozšířit naše taneční řady.

Chtělo to trochu trpělivosti a nesčetná opakování, než jsme si každý našel svoje místo a také se nakonec zatočil na stejnou stranu jako většina, ale do oběda jsme s tím byli hotovi a už se jen těšili na nedělní odpoledne.

V neděli jsme se pak všichni tanečníci sešli u Hradu v 15:00. Na náměstí už se zatím pozastavovaly hloučky zvědavých lidí, především turistů, a vše se rychle připravovalo na slavnostní zahájení. Sluníčko nám hrálo do zad a několik tanečnicků využilo volnou chvíli a ještě dopilovávalo taneční kreace.

V tom se najednou ozval hlas Pavla Trefného, který celou akci provázel a ve zkratce řekl, kdo jsme a že teď budeme svědky tance vzkříšení, který tancujeme na oslavu vzkříšení Pána Ježíše, ve kterého věříme a který nám změnil život. Dita Frantíková to pohotově překládala do angličtiny, tak aby tomu mohl rozumět opravdu každý. Podle mého názoru to bylo prostě skvěle vymyšlené a profesionálně provedené.

Pustila se dech beroucí hudba, až se celé náměstí od základů otřásalo a přes dvě stě tanečnicků vesele nabíhalo na své pozice. Všude kolem se shlukly davy lidí a zaujatě pozorovaly celou tu parádu s úsměvem na tvářích a s foťáky v rukách.

Dotančili jsme a Pavel sdílel své osobní svědectví o tom, jak uvěřil a také velice výstižně předal tu dobrou zprávu, kvůli které

jsem se tam sešla. Poté jsme tančili znovu. Na konci jsme si všichni klekli před Hospodinem a zazněla závěrečná modlitba, ve které zazněly také přímlyvy za našeho prezidenta a český národ.

Atmosféra byla nepopsatelná. Ve vzduchu bylo cítit tolik lásky a radosti, jako už dlouho ne. Lidé měli příležitost přijít a popovídat si s kýmkoli z nás o tom, jak nám Ježíš obrátil život vzhůru nohama.

Následně jsme se rozdělili do dvou skupin. Jedna pak tančila na Náměstí republiky a druhá na Václavském náměstí. Průběh byl dost podobný tomu předcházejícímu tanci u Hradu. Opět se vše dobře vydařilo. Dokonce se k nám při tanci připojilo i několik cizích lidí, což jsme s radostí uvítali.

No, a nakonec jsme se odebrali domů s dobrým pocitem, že víme, co pro nás Ježíš udělal a že je živý a má nás rád!

Díky moc všem, kteří se do této skvělé akce jakkoli zapojili a Vás, kteří jste se letos tance neúčastnili, bych ráda povzbudila, abyste do toho s námi příští rok šli. Není to totiž vůbec o tom, zda něco umíte nebo ne, ale jde o to abychom ukázali na Toho, pro kterého stojí za to tančit.

Bohdanka Frantíková

Pavlův dopis

Milí přátelé,
Momentálně jsem v USA v Litchfieldu (Illinois) na misijní škole. Všechny vás pozdravuji, chybíte mi. Chybí mi taky české jídlo, mentalita (jsem na pokoji s velmi americkým Američanem) a mnoho dalšího. Ale vím, že jsem na správném místě ve správný čas. Byl to pro mě velký krok víry, ale Bůh se o mě stará a mám se dobře. Omlouvám se, že neodepisuji osobně na mailu. Máme povoleno pouze 1 hodinu na internetu týdně, kterou využívám většinou na volání s rodiči. Děkuji všem co se mi ozvali, mailu čtu, jen nestihnu odepisovat. Většinou máme velmi nabitý program od pondělí do neděle. Díky všem, co se za mne modlíte.

Litchfield je malé městečko blízko St. Louis. Jako studenti bydlíme v domě zvaném Haven (útočiště), je to místo, kde vzniklo LRM (letter rain ministries). Je to starý dům. Bydlí nás tu 7 studentů, Alma (ředitelka školy) a rodina misionářů z Indie. 2 starší ženy bydlí ve svých domovech a dojíždí. Celkem je nás 9 studentů od 18 do 63 let. Žijeme skromně, všichni jsou na nás velmi hodní, mají nás rádi a podporují nás. Asi 2 kilometry od domu je sbor a dům, kterému se říká Sunshine (budova, odkud řídí veškerou misijní činnost). V těchto dvou budovách probíhá veškeré vyučování.

Studenti

Se spolužáky zažívám mnoho velmi vtipných situací. Nejvtipnější je Jay, pastor ze Srí Lanky. Asi týden po mém příjezdu napadlo 50cm sněhu, Jay sníh nikdy neviděl. Všechny nás vzbudil a říkal, že venku je sníh, hned se šel neskutečně nabalenej do všeho oble-

Zleva já, Gwen, Karishma a Beky

čení ven fotit, aby mohl své ženě poslat své fotky se sněhem. Srí Lanka je buddhistická země, tak má mnoho zajímavých příběhů. Je taky dost kontaktní, u nich je normální, když jdou dva kamarádi (muži) spolu po ulici, že se drží za ruce. Nikomu to nepřijde divné. Tak to je jeden z mnoha jejich zvyků. Další zajímavou osobou je Karishma (18), dívka z Indie, bydlí ve vesnici uprostřed džungle. Toto je její první cesta mimo vesnici, tak vše je pro ni nové. Když uviděla sníh, řekla, že nikam nepůjde, bojí se sněhu. Dalšími studenty jsou Anand (Ind žijící v Americe), Beky (ze Slovenska), já a 4 Američani: Kim (56), Reynette (63), Olivia (22) a Caleb (25).

Místní sbor

Místní sbor je poměrně malý, ale dosti živý. Lidé jsou velmi přátelští. Mnozí členové jsou bývalí absolventi misijní školy. Sbor je hodně misijně zaměřený. Většina lidí má také více dětí, 5 a více není příliš zvláštností. Ve sboru je velká svoboda, dávají hodně prostor Duchu Svatému a zároveň kladou velký důraz na Bibli. Pastorem sboru je Gwen Moffat Davis, cca 70letá žena na vozičku, která

Právě vychází NOVÁ KNIHA Dana Drápala SPOR O JOBA

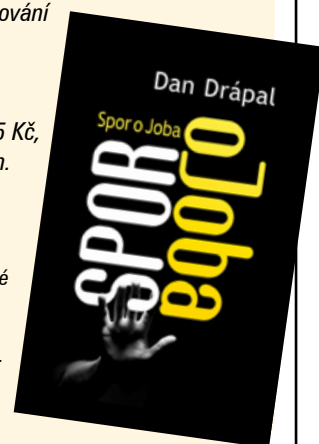
Jsou snad zlé věci, které se nám dějí, tresty za naše hříchy?

Domnívám se, že Bůh se snaží tuto naši horlivost k přiřazování konkrétních selhání a hříchu ke konkrétním neštěstím, jež lidi postihují, mírnit právě skrze knihu Job. Myslím si, že tuto knihu máme v biblickém kánonu především proto, abychom se o takové přiřazování nepokoušeli.

Autor

Cena knihy 135 Kč, rozsah 96 stran. Vydává Návrat domů.

Knihu bude možné zakoupit na celosborovém shromáždění 3. 5. kde ji bude Dan podepisovat.

strávila téměř celý život na misi, většina lidí ji oslovuje mama Gwen. Ona je také zakladatelkou misijní školy a vedoucí celé misie. Je velmi skromná, neustále se usmívá, povzbuzuje nás, na první pohled je vidět, že ostatní jsou pro ni přednější než ona sama, je opravdu dobrá vedoucí.

Škola

Naši učitelé jsou velmi obyčejní lidé, kterým Bůh změnil život. Většina jsou misionáři. Někteří zde žijí, jiní přijeli pouze kvůli škole. Hlavní učitelkou a zároveň ředitelkou je Alma Bermejo z Mexika. Hlavním cílem školy je naučit se naslouchat Duchu Svatému a být jím opravdu veden v každodenním životě, službě, prostě kdekoli. Lidé zde za sebou mají neuvěřitelné výsledky ve službě. Nemají nějaký speciální způsob jak být úspěšní, nějakou speciální moc. Jen se prostě řídí tím, co říká bible a nechají Ducha Svatého, aby je vedl.

Pro mě osobně je škola velkým přínosem. Mám se tu velmi dobře. Bůh mě proměňuje, ukazuje věci, které jsem nevěděl. Modlím se, abych opravdu naplnil jeho plán pro můj život. Pokud se chcete modlit, tak se prosím modlete za ochranu nás všech, občas se dějí trochu podivné věci. Olivii selhala její jediná ledvina, Karishminu vesnici zničila vichřice.

Vyučování

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Velká šestka

Mladý Hiro Hamada je nadprůměrně nadaný teenager. Ve třinácti odmaturová, ale celý následující rok mrhá talentem při zakázaných robotických zápasech. Jím vyrobený bojový minirobot na dálkové ovládání nenachází

přemožitele a přináší svému majiteli velké nelegální zisky. Hamadova bezstarostná jízda životem skončí v momentě, kdy po zásahu policie skončí v cele předběžného zadržení.

Po složení kauce a následném propuštění ho starší bratr Tadaši nadchne pro seriózní vědecký výzkum a přemluví k zápisu na univerzitu.

Než k zápisu dojde, vypukne na vědeckém pracovišti požár, při kterém Tadaši zahyne. Zanechá ale mladšímu brášce svůj vynález: samonafukovacího zdravotního robota Baymaxe, který se stane novému pánovi nejen oporou a rádcem, ale je příčinou mnoha komediálních situací.

Hamada brzy zjistí, že za smrt bratra je odpovědná konkrétní osoba a touha po pomstě mu zcela zastře jindy brilantní logický úsudek. A až díky přátelům z bývalého vědeckého centra nalezne sílu odpustit.

Velká šestka je nečekaně velmi dobrou kombinací vážné nosné myšlenky s akční komedií.

Zdařilý animák vychází částečně z Marvelovských komiksů. Velké množství vtipných scén, kvalitní hudební doprovod, originální téma, skvělá animace a milé postavy hlavních hrdinů jsou zárukou, že se po celých 108 minut nudit určitě nebudete. Přes značnou akčnost snímek spíše na duši pohladí, než aby zdvihl v krvi hladinu adrenalinu. Mohu vřele doporučit jako film pro celou rodinu. Vytknout se jinak zdařilému dílu dá jen v závěru příliš velká snaha vydolovat z diváka ještě nějaké emoce navíc. Na prestižním filmovém serveru ČSFD získala Velká šestka režisérů Dona Halla a Chrise Williemse po zásluze skvělých 81 %.

Pavel Rosecký

Život víry

Poslední, dubnové číslo Života víry mě opravdu nadchlo. Přináší čtenáři tolik moudrosti, poznání, zábavy a podnětů k přemýšlení i modlitbám! Život víry nečtu obvykle „do mrtvé“, ale tentokrát není co vynechat. Začíná to editorialem Tomáše Dittricha.

Laskavé napomenutí o napomínání vybízí k sebereflexi a přemýšlení o svém přemýšlení o hříchu druhých i vlastním. Hned další dvoustrana, Velikonoční úvodník Dava Pattyho, je evangelizační i pro mě. Také krátká báseň Hledání od Pavla Včeláka, i mě povzbudí k hledání zatím bloudících. Další dvoustrana nabízí aktuální články o Izraeli – politickou úvahu Ulricha W. Sahma, a reportáž dlouholeté přispěvatelky ŽV novinářky Kristy Gerloffové, obou členů Institutu Williama. Wilberforce. Zaujal mě i Hledáček Tomáše Coufala – Křesťanský agnosticismus?, ve kterém se Tomáš svěřuje, že je možné s prostou vírou „narazit“ i u křesťanů. Začtete se také do napínavého vyprávění o životě anglikánského vikáře Gordona Hicksona v rozhovoru, který s ním natočil Tomáš Dittrich. A to jsme teprve v polovině časopisu! Protože hlavní téma v dubnu v ŽV je život, jako dar, a to i ten nenarozený. Dějinami antipopulačního hnutí se v článku „Jak jsme se dostali až sem“, zabývá David Florik. Ten také pro dubnový ŽV napsal trefnou a znepokojující úvahu o rodině a křesťanství, nazvanou: Po kom vlastně jdou? Téma života a smrti se objeví v dalším dokumentujícím článku o eutanazii: Holandská „třicetiletá válka“ od Holanďana Leenerdta Wolterse, žijícího v Česku, sekretáře ČEA. V části Můj příběh jsou tři svědectví žen, které podstoupily interrupci, jeden příběh o doprovázení v umírání a jeden o narození a životě dítěte: Jak se naše dcera (ne)měla narodit. Osudy, které prostě musíte přečíst hned! Ale připravte si kapesník. V tomto nabitém čísle je i místo pro napínavou Velikonoční povídku: „Před trůnem s rudým okem“, kterou napsal Jaromír Jandl. A ještě nesmím zapomenout na Strípek – Jablka na letišti – i tady je na místě kapesník. Nebojte, vtip je tu také, a to hned kreslený od Bosmana a zasměje se jako já, i klidně v metru Špehýrce! V časopise jsou na třech místech krátké Zprávy, ze světa i tuzemské, také ještě náměty k modlitbám, recenze a obsáhlý kalendář akcí a oznámení. Dubnový Živák je opravdu hodnotné čtení pro celou rodinu, a to bez pocitu promarněného času.

Nanda

● KROUŽKY NA PALMOVCE

Jarní tvoření

První jarní den se vyvedl, sešlo se třináct šikovných dětí, které se hned pustily do práce. Ve třech místnostech si mohly vyzkoušet několik způsobů tvoření a nakonec odcházely s taškami věcí ze všech stanovišť. A co vlast-

ně měly v těch taškách? Svůj vlastní květináč, který si samy vyzdobily a pomalovaly a v něm hlínu a zasazené osení. Malé výrobky z fima, které vyráběly a dozdobovaly korálky. Potom dostaly látkové tašky, na které si pár dětí vyšílo obrázek a všechny na ně namalovaly různé motivy.

Všechny děti odcházely s úsměvem, který si tedy nenesly v taškách, ale na tváři.

Antonie Hrdinová

www.krouzkynapalnovce.cz
facebook.com/krouzkynapalnovce

Všem děkujeme za
Milé maminky, budeme rádi, když o nás řeknete svým známým.

● OZNÁMENÍ

SPORTY, WORKSHOPY, SEMINÁŘE A MNOHEM VÍC

Kdy: 24. – 30. srpna 2015
Kde: Rekreační středisko CK Star Line, Svor
Cena: 2 540 Kč přihlášení do 15. 6.
2 640 Kč do 15. 7., 2 690 Kč do 10. 8.

NEOČEKÁVANÁ CESTA

TEEN CAMP 2015

Přihláška a info: mladepraha.kaes.cz/teencamp
Kontakt: Dita Frantíková 724 435 309, dita.frantikova@kaes.cz
Křesťanské společenství mládeže o.s. ve spolupráci s KS Praha pořádá pro všechny 12–18 leté

Tábor Levitů 15.-22.8.2015

Pro děti a mládež od 6-18 let

**Tábor tradičně připravuje
česko-slovenský tým.**

Případné dotazy: taborlevitu@gmail.com,
Renata Padevětová 604 436 377, Jakub Černý 777 149 469.

**Přihlásit se můžete do konce června na:
www.taborlevitu.kspraha.cz**

Luboš Patočka: misie v Kambodži
čtvrtek, 21. května od 18:30 hodin
v Malém sále na Palmovce

MODLITBY 24-7 POPRVÉ SPOLEČNĚ V PRAZE

24. - 31. 5. 2015

MODLITEBNÍ MÍSTNOST BUDE V BUDOVĚ
KŘESŤANSKÉHO SPOLEČENSTVÍ PRAHA
NA ADRESE NA ŽERTVÁCH 23, PRAHA 8

INFORMACE A PŘIHLÁŠENÍ

WWW.MODLITBY24-7.CZ/PRAHA

TEL. 724 559 267 | MONIKA.SISTKOVA@GMAIL.COM

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Jak být učedníkem?

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

vstup zdarma
pestrý program
- vždycky jinak

mladezpraha.kaes.cz/sesta

Dita Frantičková 724435309

Křesťanské společenství Praha

**Šestá 10. 5.
18:00**

Ortenovo náměstí 34, škola TGM

● Pronajmeme zařízený byt 3+kk (69 m²) v původním udržovaném stavu, v paneláku na Černém Mostě. Nájem 9 000 Kč plus cca 4 500 Kč poplatky. Kontakt: Eliška Kalinová, 776 259 768, eeliska@gmail.com.

● Studentka shání podnájem. 1 pokoj – spolubydlení s dalšími dívkami v Praze. Cena do 5 000 Kč. Volejte od 14–19 hodin na tel. 777 442 256, Jana.

● Koupím juniorské kolo 12-15 let, dětské vel.26 nebo dospělé do velikosti rámu 16. Jen v dobrém stavu, O. Hrdinová. olga.apeo@centrum.cz

AGLOW
INTERNATIONAL

22. 5. 2015 od 18:00

Lída Hallerová

Soukenická 15, Praze 1,
v přízemí v „Kavárně“.

Kroužky na Palmovce 2015

tvořivost • zábava • poznání

Den otevřených dveří

Pozvěte své kamarády a přátele a vyzkoušejte si zdarma jednotlivé kroužky

28. května 2015 od 15.00 do 16.30 hod.

Na co, koho se můžete těšit osobně:

● **Hudební pátrání (Johana D.)**

doporučený věk 9–12 let

● **Výtvarné techniky (Kristýna L.)**

doporučený věk od 4–12 let

● **Proměny (Dora Z.)**

doporučený věk od 14 let

Na místě také poskytneme informace
i o dalších aktivitách. Na Žertvách 23, Praha 8

Pozor došlo ke změně dne!

www.krouzkynapalmovce.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

3. 5.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Bálka

Kázání: Dan Drápal – Vděk za minulost, naděje pro budoucnost

Slavnostní shromáždění k 25 letům sboru

7. 6.

POZOR ZMĚNA MÍSTA A ČASU!

14:00 Hotel Step, Malletova 1141, Praha 9

Chvály: Hudební skupina pod vedením Vladimíra Hoblíka

Kázání: Lubomír Ondráček – Jednota a spolupráce

Společné shromáždění Církve Křesťanská společenství

4. 5.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

30. 5.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 17/6/6

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 89/14/26

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepál/14

Počet členů: 53/8/27

Křest: David Drahota 15. 2. 2015

Vstup: Olina Šípová (přestup ze Středu)

Narození: Izák Petráček 27. 3. 2015

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30

Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař,

3. neděle společně s regionem Střed

Modlitební: Pondělí, následující po sborových

bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 17/7/1

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci)

od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 72/3/17

Vstup: Jitka a Karel Holubovi,

Zlata a Josef Kimlovi

Výstup: Martin a Lenka Paulusovi s dětmi Nellou a Ondřejem

Vyřazení z evidence: Jan Valášek

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový

a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 84/26/23

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 25. 5. v 18:30 knihovna na Palmovce

Počet členů: 101/39/16

Zemřela Marie Špírková

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha

ČSOB, pobočka Praha 1,

Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha

Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,

Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
7. 6. 2015

